

DE VLUCHTELINGEN TE EIJSDEN

(FOTO'S VAN ONZEN SPECIALE OORLOGSCORRESPONDENT)

Onze speciale foto-verslaggever, die ons ook voor het vorige Panorama-nummer een zeer fraaie serie foto's uit Maastricht zond, het Roode-Kruis-werk in volle actie toonend, is thans verder gegaan en geeft hetgeen in Eijsden en omstreken geschiedt, hier weer.

Zwaar is het Belgenland getroffen. De tal van vluchtelingen, onze zuidelijke naburen, welke in Nederland een vriendelijke ontvangst vinden, evengoed als de Duitsche en Belgische gewonden dit deden, zullen later ervan kunnen getuigen, dat de verhalen welke in het begin van den oorlog in België de ronde deden met betrekking tot Nederlands houding, geheel van grond ontbloot zijn. Nederland bleef van het eerste oogenblik af aan zijn plicht als neutrale natie doen.

In veler hart is thans droefheid om de hopelooze ellende die over België gebracht is. En straks als er kans is om het verlorene te herbouwen en te herstellen zullen wij ons medegevoel in praktische daden om kunnen zetten. Het Vlameland evengoed als de Waalsche streek heeft dit noodig.

Elders in ons blad geven wij de geteisterde Mechelsche Kathedraal in beeld. Het

EEN WELDADIG ECHTPAAR.

De Heer en Mevr. Methorst (Holl. Douanen op den weg tusschen Eijsden en Moulund — rijksontvanger van invoerrechten en accijnzen) met eenige vluchtelingen, Luikenaars, die uit Luik gevlucht, 3 dagen in een kelder te Visé doorbrachten, en tenslotte in den nacht, door de velden gedwaald, achter het huis van dit menschlievend echtpaar aankwamen. Onmiddellijk werd hun een onderkomen gegeven. Honderden vluchtelingen zijn door den Heer en Mevr. M. met raad en daad bijgestaan.

is waar, dat het menschenleed in deze dagen zoo groot is, dat men het verlies aan schoonheid haast niet vermelden wil, doch al degenen, die een open oog bezitten voor de eigenaardige aantrekkelijkheid der Belgische bouwwerken en vooral wij Hollanders, die in het Vlaamsche land als het ware een aansluiting aan de architectuur in onze eigene oude steden vinden, zullen zich toch weemoedig gestemd voelen, ook over dit verlies. Die Mechelsche beiaard was op zichzelf een reis naar de rustige stad tusschen Brussel en Antwerpen waard. Als de avondzon haar laatste stralen deed schijnen, dan stak die machtige steenmassa zoo vertrouwelijk geweldig tegen den hemel af en haar prachtige gothische bogen waren vol geheimzinnig leven.

Dat was de echte mystiek der kerk die lief en leed door eeuwen heen had meegemaakt en tot het leven der stad behoorde, dat zich om dit middelpunt in werkelijken en geestelijken zin concentreerde. En wanneer de klanken van het klokkenspel hoog uit beierden, dan voelde men hoe er stemming in het geheel zat.

Mechelen zonder zijn ouden toren, men kan het zich haast niet indenken.

OP HET KASTEEL VAN GRAAF DE GELOES.

De vluchtelingen op het kasteel van Graaf de Geloes, de burgemeester van Eijsden, alwaar soms 500 vluchtelingen tegelijk worden ondergebracht.

UITGEWEKEN

Hoe gelukkig is de moeder, dat zij haar grootste schat op veiligen bodem in het neutrale Nederland wist te brengen.

UIT HET KLOOSTER VERDREVEN.

Oostenrijksche, Duitsche en Tyroolsche zusters van het klooster „Notre Dame de St. Sion" te Antwerpen, die uit dat klooster verdreven zijn.

IN HET URSULINENKLOOSTER

Enige vluchtelingen voor het Ursulinenklooster verzameld. Ook daar werden en worden een groot aantal vluchtelingen verzorgd.

MAALTIJDEN VOOR DE VLUCHTELINGEN.

Gratis maaltijd verschaft door het Maastrichtsche Steuncomité in de fabriek der Maastrichtsche Zinkwit Maatschappij. Telkens als het eten gedaan is, volgt een nieuwe groep.